

Tối hậu địch nhân là ai?

Tạ Dzu

Trong bất kỳ cuộc đấu tranh nào, cần phải phân loại, xác định rõ ràng các loại “địch” để tìm cách đối phó hoặc vận động gây cảm tình làm đồng minh, tùy loại địch. Mọi người thường nói, “biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng” là vậy.

Ngày nay, người Việt – cộng sản hay không cộng sản, có thể đồng ý xác định ba loại địch sau đây một cách tương đối rõ ràng, dù là trong nội bộ Đảng, hay giữa người Việt với nhau: Thời địch, tương đối, và tuyệt đối địch nhân.

Thời địch

Thời địch là các loại địch thời hạn, những hiện tượng yếu kém, tiêu cực trong xã hội, nghiêm trọng hay không mà chúng ta cần quan tâm loại trừ, từ người dân bình thường tới các viên chức, cơ quan chính phủ. Mọi người, kể cả chính quyền, đảng phái đều phải tuân thủ pháp luật. Pháp luật phải xử ‘đúng người đúng tội’, công bằng nghiêm minh không thiên vị, “không có vùng cấm”.

Muốn vậy, ai cũng biết tư pháp phải độc lập.

Đảng và nhà nước biết điều ấy nhưng họ không chấp nhận như các nước thực sự dân chủ tôn trọng một nền tư pháp độc lập. Họ cố tình lập lờ với cụm từ “pháp quyền xã hội chủ nghĩa”, tức cho phép Đảng mặc tình thao túng ngành tư pháp, hoặc ít nhất cũng vo tròn bóp méo luật pháp để có lợi cho Đảng, hoàn toàn bất lợi cho dân. Thế mà vẫn cứ ngang nhiên tuyên bố dân làm chủ, “dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra, dân giám sát, dân thụ hưởng”. Với cơ chế chính trị hiện nay thì dân chỉ được biết... sơ sơ những gì Đảng cho phép biết. Những gì cần giấu diếm thì Đảng giấu biệt.

Vậy, luật pháp để làm gì? Làm cảnh thôi ư?

Dân đã không được quyền biết thì làm gì nói đến “bàn”? “Kiểm tra”, “giám sát” Đảng và chính quyền lại càng không. Trong câu dài thòng ấy còn có phần “dân thụ hưởng” nữa. Đảng quả là có tính khôi hài hơn Trạng Quỳnh nhiều và đùa ‘hơi bị’ dai nữa. “Lều” Đảng hoành tráng, sang cả, đỉnh cao (với

tất cả những tỉnh từ hay đẹp vĩ đại nhất) gấp vạn nhà dân. Vậy ai đang hưởng? Đảng hay dân?

Chính hệ thống tư pháp không độc lập, sân chơi nghiêng về phía Đảng mà thành *gậy ông đập lưng ông*. Những văn bản đóng dấu "mật", "tối mật" khó được bảo mật khi các phe phái triệt hạ nhau. Phe tấn công cố tình cho dân biết nên rò rỉ, lộ tin ra ngoài. Dân thích chí, hả hê ngẫu nhiên đọc những bí mật cung đình hơn đọc những diễn văn lê thê, sáo mòn rỗng tuếch của lãnh đạo. 'Tối' với chẳng 'mật' làm sao được?

Muốn dẹp chuyện ấy ư? Rất dễ. Hãy để ngành tư pháp độc lập. Chưa cần đa đảng gì vội ban đầu. Cứ đi từng bước. Chậm mà chắc. Can đảm thực hiện thì được toàn dân, cả 'phản động' cũng ủng hộ. Chuyện ấy có lợi cho Đảng lẫn cho dân lại được hỗ trợ hết mình, sao không nghĩ đến việc thi hành? Ông Nguyễn Phú Trọng, ông Tô Lâm hay bất kỳ ai, quyết tâm thực hiện tư pháp độc lập là nắm được ngọn cờ đầu, ghi điểm cộng với nhân dân, dẹp tham nhũng dễ như trở bàn tay, và chẳng cần phải đánh đấm thanh trừng hạ bệ ai mà ghế vẫn vững như bàn thạch.

Tương đối địch nhân

Đảng cần minh định rõ ràng, dù cộng sản hay không cộng sản, đã là người Việt thì đều máu đỏ da vàng, *máu đổ ruột mềm*, anh em cùng bọc với nhau. Sao lại hận thù, coi một bộ phận là "phản động" khi họ không tặc sắt trong tay, chỉ góp ý chân tình cho Đảng tốt hơn, làm nhiều việc *ích quốc lợi dân* hơn? Thực hiện điều dân nghiêm túc góp ý là thể hiện ý dân, không còn bị dân nghiêm khắc phê phán, chống đối. Đến lúc ấy muốn lều to lều nhỏ, dân nào hẹp hòi gì? Chẳng cán bộ đảng viên 'bị lộ' nào phải lo chối quanh, nghe như con nít, không lọt tai chút nào, là bán chối đốt, chạy xe ôm, làm việc đến thối móng tay mới tậu được biệt phủ.

Chúng ta phải thấy rõ, trong thế tương tranh quốc tế tư bản-cộng sản vừa qua, hai phe được lãnh đạo bởi Hoa Kỳ và Sô Viết đều sử dụng Việt Nam làm bãi chiến trường, nóng gấp vạn lần 'lò ông Trọng' trong cuộc Chiến tranh Lạnh đó. Quốc tế lạnh mà Việt Nam nóng hơn lò lửa.

Lúc khởi đầu, miền Nam chiến đấu trong tư thế tự vệ, phải cùng đồng minh chống đỡ sự tấn công từ khối xã hội chủ nghĩa, cố giữ lại chút tự do và thực hiện nền dân chủ phôi thai nhưng cũng tạm đủ cơ sở cho người dân thực hiện quyền làm chủ của mình. Sau đó do thời thế đưa đẩy, hai bên người Việt chúng ta đều lầm lỡ, tin vào tình đồng minh, thế cộng sản để rồi một trở

thành 'tiền đồn thế giới tự do', một làm 'thành đồng xã hội chủ nghĩa', anh em nở lòng *gà nhà bơi mặt đá nhau* do những tay chọi gà quốc tế chủ xướng.

Tất nhiên, chẳng ai vì tình đồng minh lâu dài hay tình đồng chí quốc tế gì với ta cả. Tất cả chỉ vì quyền lợi của họ mà thôi. Lãnh đạo Đệ nhất Cộng hòa thấy rõ, ngăn không cho Mỹ vào Việt Nam vì sợ mất chính nghĩa, tìm cách tránh thì bị giết; lãnh đạo Đệ nhị nhìn gương lãnh đạo Đệ nhất đành phải *bỏ quyền chạy lấy người*.

Bên kia cũng thế. Giờ thì phe cờ đỏ đã vỡ mộng với Trung Quốc 'núi liền núi, sông liền sông', '4 tốt 16 chữ vàng'. Đồng chí gì mà o ép Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa trong các cuộc thương thuyết, cướp đất cướp biển, cấm khai thác dầu trên vùng chủ quyền của mình? Sao không 'đồng chí, đồng mộng đồng sàng' với dân để dân giúp Đảng chống 'đồng chí đều' các loại?

Chỉ người Việt cùng giòng máu Tiên Rồng là thương nhau thôi. Hãy tỉnh giấc mộng u mê lâu nay. Chủ nghĩa Marx không phải hoàn toàn sai, nhưng rất nhiều thiếu sót và sai lầm. Không thể áp dụng riêng chủ nghĩa đó cho nhân loại nói chung hay Việt Nam nói riêng. Cần phải bổ túc và sửa đổi. Giáo sư Trọng đã lầm lẫn và vẫn còn lầm lẫn về điều đó. Ai giúp ông nhìn ra các tin tưởng sai lầm kia? Những bài phân tích [sai lầm](#) và [thiếu sót](#) của [chủ nghĩa Duy Vật](#) tôi đã trình bày nhiều lần. Ngoài ra, chúng ta còn cần một [tầm nhìn mới](#), tổng hợp đông tây kim cổ để phát triển bền vững với sự đóng góp của [mọi thành phần xã hội](#), không phân biệt quá khứ nhằm phát huy "quyền dân, lực nước", có khả năng chống lại các âm mưu nội xâm (tham nhũng) cũng như ngoại xâm.

Các triều đại rực rỡ Lý-Trần, ngay cả nhà Nguyễn cũng tồn tại hai ba trăm năm vì biết đáp ứng lòng dân; trong khi các chế độ cộng sản chỉ khoảng 70, 80 năm. Muốn tồn tại hơn thì phải thay đổi triệt để, bỏ hết những quan điểm trọng yếu của chủ nghĩa Duy Vật.

Xưa kia vua chăm dân như con đỏ thì ghế chắc, lộc bền. Các đảng viên cộng sản hãy suy nghĩ xem những gì Đảng làm với nhân dân lâu nay thì lộc sắp cạn, ghế sắp rụng tới nơi chưa? Ai nuôi mình khôn lớn? Bầu sữa nhân dân hay lệ phí đảng viên? Ai đóng thuế để Đảng chia nhau xây lều to lều nhỏ, mặc dân tình ta thán, kêu oan?

Chủ nghĩa Mác-Lê hoàn toàn không phù hợp với Việt Nam. Hãy dứt khoát từ bỏ, nhất là trong dịp 'một nửa đau thương, một nửa vui mừng' ngày 30

tháng 4 hàng năm. Ông bà dặn, *một con ngựa đau, cả tàu bỏ cỏ*, huống hồ phân nửa uất hận ngậm ngùi? Rồi hàng triệu người chết ở cả hai chiến tuyến, tại sao nửa kia lại mở tiệc mừng? Hãy nhìn vào gương xem mình có còn là người, chưa nói đến tình dân tộc, nghĩa đồng bào?

Đánh cho “Mỹ cút Ngụy nhào” rồi cuối cùng ai phải bám Mỹ, mong Mỹ công nhận Việt Nam là kinh tế thị trường để được làm ăn buôn bán với kẻ mình đã đánh cho cút? Người nhào chẳng phải ai xa lạ. Sao bắt tay được với kẻ bị mình đánh cút mà không ân cần với ‘người quen’, lại đi xum xoe với kẻ lạ? Làm những điều trái khoáy như vậy coi sao được?

Tương đối địch nhân thì cần tranh thủ, vận động bằng hành động cụ thể, thành tâm, nghiêm túc trao đổi, thảo luận với nhau để nếu chưa thể là anh em lúc đầu thì ít nhất cũng là ‘đồng minh’. Đồng minh trong vận động ngoại giao quốc tế ủng hộ Việt Nam; đồng minh trong việc huấn luyện, đưa dân Việt trong nước vào các cơ sở, hãng xưởng người Việt ở nước ngoài để giảm áp lực thất nghiệp trong nước, bớt cảnh lao động lậu rồi có thể thành ‘thùng nhân’ thương tâm như từng xảy ra ở Anh; đồng minh trong các công tác lao động, xã hội, giúp nhà nước tập tôn trọng quyền con người, quyền công dân và xã hội dân sự; đồng minh trong công cuộc trường kỳ ích quốc lợi dân.

Làm như vậy là đắc nhân tâm, được mọi người tự nguyện ủng hộ, không cần ra các Nghị quyết 36 hay Quyết định 1334 mà vẫn bị ‘một bộ phận’ chống đối triệt để.

Tuyệt đối địch nhân

Tuyệt đối địch nhân là loại địch nhân có thể hãm hại, tiêu diệt mình. Toàn dân thấy rõ ai là tuyệt đối địch nhân. Với Việt tộc, nòi Hán đã là tuyệt đối địch nhân trải hàng ngàn năm qua. Từ rất xa xưa nòi Hán rắp tâm tiêu diệt và đồng hóa Việt tộc. Các dân tộc Ngô, Việt (Câu Tiễn), Sở... đã thành người Hán gốc Bách Việt. Văn hóa thì chúng mạo nhận, đánh cướp của Viêm Việt rồi xóa sạch mọi dấu tích. May mắn là khoa học tiến bộ đã tìm ra chứng cứ rằng văn hóa rực rỡ thời cổ đại đó có nguồn từ Việt chứ không phải gốc Hán. Nhà Chu văn minh được là nhờ học lấy truyền thống phong kiến *truyền hiền* của Viêm Việt (các triều Nghiêu, Thuấn, Hùng Vương đều theo cách này), chứ tổ tiên của họ còn du mục, nào biết lễ nghĩa hay cư xử với nhau trong tình đồng bào là gì? Sau vì đam mê quyền bính nội bộ, rời xa cách truyền hiền để thay bằng phong kiến cha truyền con nối, chúng ngày càng trở nên bá đạo, bỏ cách cai trị nhân ái vương đạo của Việt tộc. Rồi cứ thế tìm mọi cách tiêu diệt và đồng hóa lân bang. Lúc thì chúng đem đại quân hùng hổ

kéo sang, bày trận biển người với thế chẻ tre; lúc lại quỳ quyết dùng kế tầm ăn dâu. Nhưng trải mấy ngàn năm, ta vẫn hiên ngang “*Nam quốc sơn hà Nam đế cư...*” (Lý Thường Kiệt).

Mang dã tâm đi cướp đất người nhưng chính tình chúng nào có ra gì? Hết bị rợ Kim quấy nhiễu, đến Nguyên Thế Tổ Hốt Tất Liệt thuộc dân tộc thiểu số tiêu diệt Nam Tống, kết thúc phân chia hơn 400 năm từ Đường mạt đế thống nhất và cai trị Trung Quốc từ 1279; tiếp đó Đại hãn nhà Kim, tộc Nữ Chân là Nỗ Nhĩ Cáp Xích tuyên bố ly khai khỏi sự kiểm soát của nhà Minh tộc Hán, tấn công nhà Minh. Cuối cùng Khang Hy tiêu diệt toàn bộ dư đảng, chính thức cai trị Trung Quốc gần 268 năm khi triều đình Mãn Thanh tiếp quản thủ đô Bắc Kinh. Họ luôn hô hào *tứ hải giai huynh đệ*, nhưng ‘huynh đệ’ dưới sự cai trị tàn ác của nòi Hán.

Trước kia đã vậy, ngàn năm sau vẫn thế, cho dù là cộng sản ‘anh em’. Vậy mà cứ mở miệng là Đảng hô hào anh em với chúng, rằng bạn muốn thế này, bạn muốn thế kia. Bạn gì với lũ hung đồ luôn lăm le tiêu diệt đồng hóa mình? Chưa kể hiện chúng không sở hữu giá trị gì đáng cho nhân loại học hỏi. Trong đàn áp dân, ngoài xâm lấn người; khoa học kỹ thuật thì đánh cắp của người làm của mình. Trung Cộng khó có thể có những sáng tạo đáng kể vì đảng bắt dân phải suy nghĩ rập khuôn đảng và rập khuôn nhau. Ta đại gì học theo cách giáo dục ngu dân tầm tối ấy?

Tất nhiên, với chính quyền chuyên chế của Trung Cộng hiện nay, họ là tuyệt đối địch nhân. Trong tương lai, nếu một chính phủ dân chủ ra đời, chúng ta vẫn có thể giao hảo bình thường với họ. Nhưng nếu một chính quyền độc tài tái xuất hiện, ta luôn phải cảnh giác. Có thể phải cảnh giác với ngay cả các lãnh đạo ‘dân chủ’ nữa. Gương chính quyền Tưởng Giới Thạch khởi xướng đường chín đoạn tháng 2 năm 1948 trên biển Đông vẫn còn đó.

Kết

Gần 50 năm chia cách, hận sâu đang trôi qua nhanh như chớp mắt mà anh em vẫn chưa nhìn mặt nhau. Cha ông nào dạy bảo cháu con điều ấy? Tin theo chủ nghĩa phiến diện Cộng sản đã gây ra biết bao thương đau, tủi hờn cho dân tộc như thế. Ai người có nghĩa khí mà không âu lo cho vận nước nghiêng ngả, mất định hướng hiện nay?

Chúng ta tin vào hồn thiêng sông núi, anh linh tiên tổ phù trợ cháu con sáng suốt, quay về bên nhau mà tay bắt mặt mừng, tạm quên quá khứ thương đau, chân thành cùng ngồi bàn việc nước. Cả hai bên đều còn rất nhiều tấm

lòng yêu nước chân thành, sẵn sàng cùng làm việc để khai thông bế tắc cho quê hương, mở lối thoát cho dân tộc. Những kẻ chống đối sẽ không được cùng toàn dân chung hưởng ngày vinh quang sẽ tới.

Không ai thay đổi được quá khứ, nhưng Việt tộc có chung một tương lai.

Vận nước có hanh thông hay không là nhờ ở những con người nghĩa khí biết lấy dân làm gốc, lấy sức dân làm sức mình, trí tuệ dân làm trí tuệ mình thì chẳng lo việc gì khó không làm được. Chỉ cần quyết tâm, thiện chí và lòng thành đến với nhau. Mọi việc sau đó đã có toàn dân nhiệt tình ủng hộ và đồng hành.

Tuyệt đối địch nhân cũng chính là *tối hậu địch nhân*. Có thoát khỏi vòng kim cô Trung Cộng, dân tộc mới vượt thẳng và vượt thoát lên được. Hãy cùng toàn thể nhân dân, bất phân cộng sản hay không cộng sản, chung tay góp sức mới mong thẳng trận quyết định này mà mở đường cho dân tộc tiến lên.

Đảng Cộng sản Việt Nam có đủ quyết tâm, dũng khí và đảm lược để cùng toàn dân thực hiện điều đó không?

Tạ Dzu

30 tháng 4 năm 2024

Ghi chú: *Bài viết được điều chỉnh so với bản đã đăng trên các trang mạng.*